

Şişik, Ö. (2017). Edirne’de bulunan 15.yy ve 16.yy’da inşa edilmiş tarihi cami ve türbelerin taşıyıcı sistem analizi ve çözüm önerileri. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. Konya, Türkiye.

Topçu, İ. B., Canbaz, M. & Karanfil, H. (2005). Horasan harç ve betonun özellikleri. Yapı Mekaniği Semineri, ODTÜ-ESOGÜ. 99-107. Eskişehir, Türkiye.

Topçu, İ. B., Demirel, O. E. & Uygunoğlu, T. (2017). Polipropilen lif katkılı harçların fiziksel ve mekanik özellikleri. Politeknik Dergisi, 20 (1), 91-96. Ankara.

Tosun, Y., Oltulu, M., Polat, R., Şahin, R. & Bingöl, A.F. (2015). Hidrolik kireçli harçlarda uçucu kül kullanımı. 5.Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Sempozyumu, Cilt 1, 103-112. Erzurum, Türkiye.

Türk Standartları Enstitüsü. (2000). TS EN 1015-3: Kâgir harcı-deney metotları-bölüm 3: taze harç kıvamının tayini (yayılma tablası ile), Ankara.

Türk Standartları Enstitüsü. (2020). TS EN 1015-11: Kâgir harcı-deney yöntemleri-bölüm 11: sertleşmiş harcın eğilmede çekme ve basınç dayanımının tayini, TSE, Ankara, 2020.

Uğur, T. & Güleç, A. (2016). Harç, sıva ve diğer kompozit malzemelerde kullanılan bağlayıcılar ve özellikleri. Restorasyon ve Konservasyon Dergisi, 17, 77-91.

Uğurlu, E. & Böke, H. (2009). Osmanlı dönemi yapılarında kullanılan horasan sıvalarının özellikleri. Kâgir Yapılarda Koruma ve Onarım Semineri, KUDEB, 135-142. İstanbul, Türkiye.

Uğurlu, E. & Böke, H. (2009). The use of brick-lime plasters and their relevance to climatic conditions of historic bath buildings. Construction and Building Materials 23(6), 2442-2450. Doi: 10.1016/j.conbuildmat.2008.10.005

İnternet kaynakları

1- <https://atlas1.com.tr/DataSheet/Betonfiber-BF-19.pdf>, (20.11.2021)